

80

1944-2024

ПУБЛІЧНА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ ЛЕСІ
УКРАЇНКИ

ДЛЯ ДОРОСЛИХ МІСТА КИЄВА

29 листопада
2024 року

ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС

Рідний Край

ЦІНА ДОГОВІРНА
I (XV) рік
видання

Виходив друком у м. Гадячі Полтавської губернії з 1906 по 1919 роки, відновлений у 2024 році у м. Києві
Виходить один раз на тиждень, зазвичай по вівторках

ч. 48-49
у поточному році

У ч. 48-49: «Від редакції» Олексій Новіков; «Виталище Лесиноного духу» Ольга Романюк; «Бібліотека (есеї)» Анатолій Горювий; Вірші: «Святковий експромт» Микола Сам, «Враження від Бібліотеки імені Лесі Українки» Наталія Марченко, «Бібліотекарям (люблю вас)» Міха Невідомський, «Лесин монумент у столичній бібліотеці її імені» Ольга Страшенко, «Сюди приходиш, як додому...» Тетяна Череп-Пероганич, «Це саме та бібліотека...» Євген Сльпігіфоров; «Наші ширі привітання!» Леся Іванченко, Олег Бабенко.

ч. 1912-1913
з 1906 року

Від редакції!

Редакція загальноукраїнського часопису «Рідний край» із величезною радістю та гордістю вітає колектив Публічної бібліотеки імені Лесі Українки для дорослих міста Києва з особливим святом – 80-річним ювілеєм!

Ця знакова дата є свідченням вашої тривалої, кропіткої та самовідданої праці, спрямованої на збереження та популяризацію української культури, літератури й знань. За ці вісім десятиліть ваша бібліотека стала не просто сховищем книг, а справжнім культурним центром, що дарує духовне збагачення кожному, хто переступає її поріг.

Ваша робота – це внесок у формування свідомості суспільства, у розвиток освіти і культури, у зміцнення національного духу. Саме завдяки вам тисячі читачів мають змогу долучитися до безцінних скарбів української та сві-

тової літератури, черпати знання, знаходити натхнення для нових звершень.

Ваша бібліотека – місце, де оживає минуле, наповнюється змістом сьогодення і народжується майбутнє. Кожна книга, кожен захід, кожна зустріч у стінах вашого закладу – це внесок у культурний розвиток міста та держави. Ви створюєте простір, що сприяє об'єднанню громад, навчає співпрацювати, поважати одне одного та дбайливо ставитися до духовних і культурних цінностей.

Ми щиро вдячні вашому колективу за відданість справі, за вашу професійність, терпіння, любов до читачів і, звісно, до книг. Ви працюєте на передовій культурного фронту, підтримуючи інтелектуальний рівень суспільства, формуючи нові покоління читачів, які прагнуть до знань і творчості.

У цей урочистий день ми хочемо побажати вам невичерпної енергії, натхнення для нових проєктів, сміливих ідей та

їхнього втілення. Нехай ваша бібліотека продовжує розвиватися, наповнюється новими книгами, читачами, цікавими подіями та творчими ініціативами.

Нехай ваш колектив завжди працює у злагоді та взаєморозумінні, а кожен день приносить радість, задоволення від роботи та відчуття гордості за спільні досягнення. Бажаємо вам міцного здоров'я, добробуту, стабільності, миру й гармонії у ваших родинях.

Віriamo, що ваші зусилля і надалі сприятимуть процвітанню нашої культури, освіти й науки, а разом із цим – і нашої держави. Адже саме культура є тією основою, яка робить націю сильною, єдиною та незламною.

Разом до Перемоги!

З повагою, вдячністю та найкращими побажаннями.

Олексій Новіков
Редактор газети

Виталище Лесиноного духу

Утомилась... Оця книгозбірня
прихистила мене у фойє,
це столична читацька кумирня,
в ній нове пробування мого.
Вже зима. Сніг журботою стеле,
в небі місяць, як мерзлий вогонь,
маю книжну, обжиту оселю,
де виталище духу мого.

Та хотіла б зійти із картини,
поливши нудний привілей,
потойбіччя легку павутину
обтрусити з бентежних грудей.
Десь тут Мавки живі оченята,
Лукаша заворожений спів,
всепролазні оті потерчата
завелись між старих стелажів.
я ходитиму тихо – допоки
не засяють досвітні вогні,
знов тоді знерухомію в спокій
на оцій превелебній стіні.

Вірш-присвяту до 50-річчя київської
Публічної бібліотеки імені Лесі Україн-

ки написала у 1994 році письменниця і
бібліотекарка Ольга Страшенко. Про-
бування живого духу Лесі Українки у

Леся Українка

стінах бібліотеки в усі періоди її історії - від створення у 1944 році і до сьогодні, коли вона відзначає своє 80-річчя,

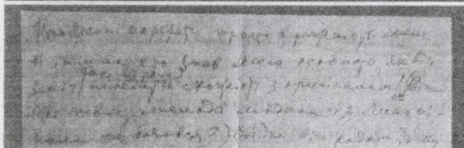
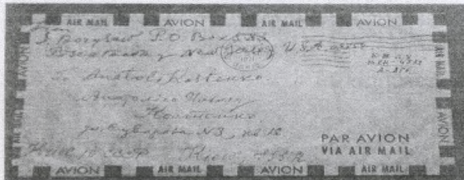
відчуває кожен її відвідувач. У фойє бібліотеки, на головній стіні, розписаній білим по вохрі талановитим театральним художником Олександром Другановим, відвідувачів зустрічають рядки з «Лісової пісні» Лесі Українки: «Будуть приходити люди, вбогі й багаті, веселі й сумні, радощі й тугу нестимуть мені, - їм промовляти душа моя буде...».

Леся Українка, ім'я якої носить головна книгозбірня міста, є центральною постаттю в її історії. Довкола цієї постаті сформувалася і постійно розвивається культурно-мистецька спільнота. Надзвичайно цінуємо дружбу з нашим київським Музеєм видатних діячів української культури. Працівники музею – найперші партнери у підтримці традиції вшанування пам'яті Лесі біля її могили на Байковому цвинтарі, коли двічі на рік, у день народження і день її смерті ми спільно організуємо громадянську панахиду з промовами і читанням безсмертних Лесиних творів.

Саме наші музейники доглядають місце поховання членів родини Косачів. Вони є найпершими партнерами бібліотеки у проведенні заходів на тему життя і творчості Лесі Українки, презентуючи у стінах бібліотеки свої нові дослідження. Особливо шануємо і цінуємо наших співробітниць, Ірину Щукіну та Ольгу Гураль.

Лесин дух гуртує довкола бібліотеки найкращих людей, ентузіастів і подвижників, які продукують нові ідеї та реалізують проекти.

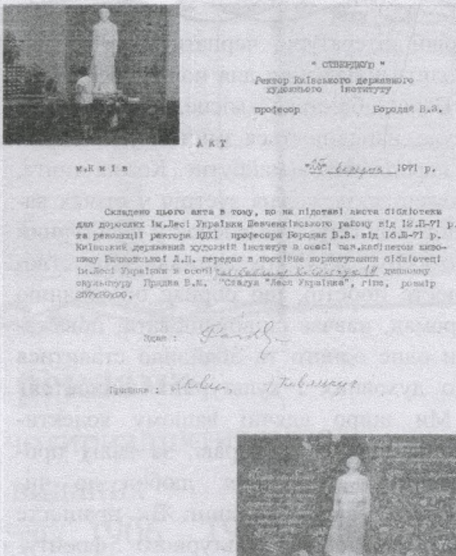
Колись, ще у 1966 і 1971 роках, видавництво «Мистецтво» випустило поштові листівки з графічними портретами Лесі Українки авторства художника-графіка Василя Чебанника. Сестра Лесі Українки Ізидора Петрівна Косач-Борисова високо оцінила виконаний молодим художником портрет в листі до письменника та літературного критика Анатолія Костенка: «А яку приємність справили Ви мені, надіславши листівку з портретом Лесі (дереворит В.Я.Чебанника)! Якщо це молода людина, (а я чогось-таки думаю, що молода), то це на рідкість талановитий мистець, бо так передати схожість і вираз обличчя людини, ніколи не бачивши її живу, це може тільки якийсь особливий артист, що його природа наділила даром особливої інтуїції».

Сьогодні у вагому творчому доробку заслуженого діяча мистецтв України, професора, завідувача кафедри графічного дизайну Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. Михайла Бойчука В.Я.Чебанника вагоме місце займає низка графічних портретів Лесі Українки, інших класиків української та світової літератури, оформлені видання та ілюстрації до драми Лесі Українки «Камінний господар», серія листівок-портретів «Класики української літератури». З 2018 року бібліотека підтримує проект Василя Яковича Чебанника «Графіка української мови», якому він присвятив своє життя.

У 2018 році Публічна бібліотека імені Лесі Українки подала цей проект на успішне здобуття Національної пре-

мії України імені Тараса Шевченка. Майже пів століття з чільного місця фойє головного приміщення бібліотеки зустрічає відвідувачів білосніжна гіпсова статуя Лесі Українки. Її автор у 70-х роках студент, а нині народний художник України - Володимир Михайлович Прядка. Це його дипломна робота, яку в 1971 році Київський державний художній інститут передав бібліотеці у постійне користування. Зустріч відомого скульптора зі своєю дипломною роботою відбулася у 2018 році у день народження Лесі Українки.

Статуя Лесі Українки у фойє бібліотеки

Ідея створення серії художніх фільмів про плеядівців, зокрема, і про Лесю Українку привела у бібліотеку у 2019 році талановиту режисерку і сценаристку Наталію Яковлеву. Тут вона черпала ідеї для творчості і тут вона познайомилася з Аллою Георгіївною Дибю, відомою дослідницею життя і творчості Лесі Українки, отримала нові знайомства, зокрема, з науковцями Музею видатних діячів української культури. А подальше знайомство у бібліотеці зі зразками шрифтів та шрифтових гарнітур для української абетки, створених Василем Чебанником на основі звичаїв руської доби та козацьких скорописів, надихнуло її на створення фільму «Рутенія. Повернення коду нації» (автори сценарію — Наталія Яковлева та Антоніна Готфрід). Фільм вийшов на екрани у 2020 році. Воістину, бібліотека – місце зустрічі людей та ідей!

Багатющі фонди відділу мистецтв бібліотеки в усі часи приваблювали представників театрального середовища Києва. Реалізація бібліотекою проекту «Бібліотека+театр» посилила співпрацю з театральними колективами, які періодично дарують користувачам і бібліотекарям безплатні покази вистав у приміщенні бібліотеки. Незабутнім для працівників бібліотеки став показ вистави за творами і листами Лесі Українки «Твій хтось» Майстерні Олени Лазовіч.

Великим другом бібліотеки була Лариса Іванівна Хоролець – народна артистка України, актриса, драматург, викладач і перший міністр культури незалежної України. З обов'язковою участю Лариси Іванівни відбулося безліч прекрасних вечорів і творчих зустрічей. Особливо пам'ятні ювілейні, присвячені Лесі Українці та Ользі Кобилянській. На останню, присвячену 150-річчю ювілею Лесі Українки, Лариса Іванівна прийшла зі своїми студентами Академії естрадно-циркового мистецтва.

На сцені Театру ім. І. Франка серед інших талановито зіграних ролей, вона зіграла Долорес у «Камінному господарі» Лесі Українки. Фрагменти вистави неодноразово були зіграні нею і в бібліотеці, а прочитання поетичних творів Лесі Українки завжди було неперевершеним.

Літературознавицю і письменницю Аллу Георгіївну Дибю, яка до 2001 року працювала у київському Музеї Лесі Українки, а сьогодні - у відділі рукописних фондів і текстології Інституту літератури НАНУ з бібліотекою пов'язує тісна дружба і співпраця. Авторка низки досліджень, присвячених творчій біографії Лесі Українки, документальної повісті «Далека принцеса: Дітям про Лесю Українку» («УМЛ», 1999, № 15–16), книги документальних есеїв «Сподвижники: Леся Українка у колі соціал-демократів», публікацій про вихованку Лесі Українки М. Собіневську (Бешкурову), П. Тучапського, В. Крижанівську, М. Славинського, І. Косач-Борисову, родину Олександрових, гурток «Плеяда», багато часу проводить у бібліотеці, де завдяки їй допомогла зібрана чудова колекція видань і матеріалів про життя та творчість Лесі Українки. В написаній в співавторстві з Олександрою Шалагіною книжці «Найкраща лілея з родинного саду Косачів» (про сестру Лесі Українки Ольгу Косач-Кривинюк), що вийшла у світ в 2020 році за міською програмою підтримки книговидавництва, міститься післямова від бібліотеки, що написана на запрошення Алли Георгіївни.

У 2024 році на платформі Facebook

було проведено низку відеолекцій, присвячених оточенню Лесі Українки в гуртку «Плеяда».

Саме дослідження творчості Лесі Українки привело у бібліотеку свого часу доктора філологічних наук, професора, академіка Міжнародної академії наук вищої школи Ядвігу Вацлавівну Януш, яка і в поважному віці підтримує тісні зв'язки з бібліотекою.

Готуючись до відзначення 150-річчя від дня народження Лесі Українки бібліотека налагодила контакти з 9-ма бібліотеками України, які носять ім'я Лесі Українки, та організувала з ними спільне відеочитання вірша Лесі Українки «І ти колись боролась, мов Ізраїль...». Відеозапис доступний на YouTube-каналі бібліотеки.

Нещодавно краєзнавець і гід, методист клубу «Десантник» В'ячеслав Іванович Дзівалтовський, який співпрацює з бібліотекою в площині розвитку киевознавства, розробив мандрівку з серії «Київські адреси Лесі Українки та її родини». Маршрут від вулиці Золоторітської до відділу краєзнавчої літератури бібліотеки користується популярністю серед відвідувачів.» Консультативну допомогу розробці маршруту надавала також і Алла Георгіївна Діба.

Напевне не випадково, що віднедавна відділ краєзнавчої літератури та бібліографії бібліотеки очолює Тетяна Серебреннікова, активна учасниця всеукраїнського проекту «Вишивка етнографічна». Свого часу вона розгор-

нула велику багаторічну популяризаторську роботу, зробивши відшивки з альбому Олени Пчілки та організувавши його перевидання у 2018 році з фотокопіями першоджерела, перекладом сучасною українською мовою, відтвореннями сучасними українськими майстринями вишиті полотна, зразки тканина та писанки, а також сучасний одяг та реконструкції народного вбрання.

У 2023 році на запрошення молдавських колег із м. Кишинів представники бібліотеки взяли участь у міжнародній конференції та відвідали кишинівську бібліотеку імені Лесі Українки. В дарунок сестринській бібліотеці було передано 60 примірників українських книжок, серед яких найновіші видання творів Лесі Українки. Між нашими бібліотеками нині тісна співпраця і культурний взаємообмін за підтримки Посольства Республіки Молдова в Україні.

Ще один цікавий проект, пов'язаний з ім'ям Лесі Українки, реалізовано у межах співпраці бібліотеки з Департаментом з питань виконання кримінальних покарань. Серед осіб, які відбувають покарання, у 2021 році було проведено конкурс на кращий твір образотворчого мистецтва за творчістю Лесі Українки. Декілька найкращих робіт передано в дарунок бібліотеці. А на початку 2022 року спільно з особами, які відбувають кримінальні покарання, бібліотекою записано відеоролик прочитання поезій Лесі Українки. Участь у читан-

нях взяли 7 засуджених і бібліотекар.

Вважаємо, що не випадково одного разу у бібліотеку зателефонувала Олена Леонтович - письменниця, перекладач, літературознавець, журналістка з пропозицією передати в дарунок бібліотеці свої книжки а також репродукції унікальних художніх робіт аквареллю Олени Смілянської за «Лісовою піснею» Лесі Українки.

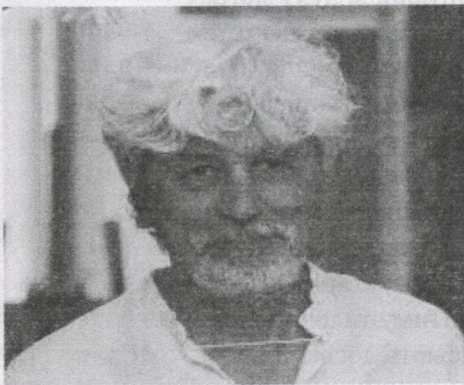
Презентацію цих робіт ми плануємо до ювілею бібліотеки. До речі, саме Оленою Леонтович у 2008 році було упорядковано збірники наукових праць доктора філософії Наталії Іщук-Пазуняк (Філадельфія) «Леся Українка, ідея свободи у спектрі світової цивілізації».

Бувають хвилини, коли фізично відчуваємо дух Лесі в стінах бібліотеки. Про таке кажуть «як намолено»: її безсмертними творами, в яких пробує її душа, картиною з її портретом у головній залі бібліотеки (автор В. Пузирков), статуєю у фойє, прекрасними людьми, яких приводить у бібліотеку її живильне вічне слово.

Можливо, це теж не випадково, що першим музеєм у моєму житті, який я відвідала, був музей Лесі Українки у Звягелі, першою бібліотекою у Києві, кудия попросилася на роботу по завершенню навчання, була саме бібліотека імені Лесі Українки. Як і те, що моя внучка народилася саме в день народження Лесі Українки.

Ольга Романюк

Директорка Публічної бібліотеки імені Лесі Українки для дорослих м. Києва

Горовий Анатолій Васильович, український історик, прозаїк і поет, художник, бібліотекар. Працює у відділі бібліотечних комунікацій Публічної бібліотеки імені Лесі Українки

Бібліотека

(есеї)

Книжка є як джерелом мудрості, так і глупоти. Вона може слугувати як джерелом знань, так і невігластва.

Але книжка – це та точка опори,

що дозволяє змінити свідомість, удосконалити внутрішній емоційний світ і структурувати знання про світ.

Перша публічна бібліотека виникла в Києво-Печерській Лаврі ще в XVII столітті. Окрім духовної літератури, там були книжки, що свідчили про ті чи інші історичні події, твори античних авторів, а також перший словник тогочасної української мови, створений Памвом Бериндою.

Бібліотека (буквальний переклад – зібрання книг), дала можливість Григорію Сковороді створити екзистенційне уявлення про те, як кожній окремій людині стати щасливою. Минули століття, але жодний філософ так і не зумів перевершити українського Григорія Савича.

Згодом бібліотека відкриває двері для пізнання культур інших народів і надає можливість для порівняння. А вміти порівнювати дуже важливо.

Коли ми знайомимося з літературним напрямом «поток свідомості», то раптом дізнаємося, що найперші зразки цього напряму з'явилися у Михайла

Коцюбинського в новелах «Квіт яблуні» та «Інтереце». І нарешті дізнаємося, що найкращі новелісти світу – японець Акутагава Рюноске та українець Василь Стефаник... І дізнаємося багато, багато іншого. І тоді, нарешті, розуміємо, що насправді українська культура не якась хутірська окремишність, а така, що часто-густо була в авангарді і випереджувала європейські набутки культури.

Публічна бібліотека імені Лесі Українки – живий організм. А тому форми її роботи міняються разом із часом. І незважаючи на тупоголові інструкції ще радянського часу, яких змушена дотримуватися, бібліотека ціною праці звичайних бібліотекарів залишається місцем зустрічі ідей та людей. Так часто трава пробивається крізь товстий шар асфальту і прагне до життя, до сонця.

Живому – живе, мертвому – мертво.

Анатолій Горовий,

історик, поет, письменник, художник

Святковий експромт

Славному жіноцтву - працівникам Київської публічної бібліотеки імені Лесі Українки присвячується

Минаю крикливу орду папараці,
Не сію на вітер залізаних од.
Я тільки скажу, що із вашої праці
Росте хорошіше розумний народ.
У вашій господі душа моя тенька-
Се ж радість юнацька, дитячий почин.
Глузують над вами: робота легенька...
Так чом же немає між вами мужчин?
О! Як се немає? А рідний Шевченко?
А Байрон далекий? А мудрий Шекспір?
Тичина космічний... І ніжний Сосюра... І Лермонтов...
В мій Баранже (се той Баранже, що мене береже)
Із друзів моїх - Вінграновський Микола...
Василь Симоненко.. Та Бондар Василь...
А з вічно живущих - і Драч, і Павличко,
І Юрій Мушкетик та Боря Ілліч.
Мені перед вами пишатися рано,
Та буде і в мене квітуча пора...
Ось я відірвуся від телеекрана,
Точніше сказати - від телешнура.
Втечу від хокею, від хохми - естради,
Де оплески клянють усякий партач...
І ось перед вами радесенький-радий
Стоїть невмирущий і вічний читач.

Микола Сєм, 2002 р.

Враження від Бібліотеки імені Лесі Українки

Книжки обирають для себе часи,
будинки, де чутні книжок голоси,
полиці – «високі», «зручні» чи «дитячі»,
людей із народження «книжної» вдачі.

Книжки ширю вірять у вічне життя.
Щоденно торують шляхи в майбуття.
Усе пригадають. Розкажуть, що знають.
Їм завжди є час. Вони завжди чекають.

Ось двері відчиню, ввійду в книгозбірню!
Тут людям і книгам спокійно та вільно.
У тиші зринають думки і розмови,
а часом малюнки й смішки кольорові.
А часом ми всі поспішаєм за часом,
щоб встигнути вкотре набутися разом!
І Леся, здається, з портрета сміється
і потайки тулить усіх нас до серця.
А ми – Читачі щиросерді та вірні
як дивні книжки у її книгозбірні.

Наталія Марченко, 04.11. 2024 р.

Бібліотекарям (люблю вас)

Затулити книгами сльози
приємна розмова і досить
у колі живих і не дуже
пити каву, ховати душу
за вікнами крики і війни
гортати постійно новини
потім вимкнути все
і знову чекати на добре слово...
каталоги, події, фонди...
в цих стінах є дотик свободи
всі люди по суті книги:
мудрі, пусті і дивні...

©Міха Невідомський

Лесин монолог у столичній бібліотеці її імені

“Коли втомлюся я життям щоденним...”

Леся Українка

Утомилась... Оця книгозбірня
прихистила мене у фойє,
це столична читацька кумирня,
в ній нове пробування моє.
Вже зима. Сніг журботою стеле,
в небі місяць, як мерзлий вогонь,
маю книжну, обжиту оселю,
де виталище духу мого.
Та хотіла б зійти із картини,
полишивши нудний привілей,
потойбіччя легку павутину
отрусити з бентежних грудей.
Десь тут Мавки живі оченята,
Лукаша заворожений спів,
всепролазні оті потерчата
завелись між старих стелажів.
я ходитиму тихо – допоки
не засяють досвітні вогні,
знов тоді знерухомію в спокій
на оцій превелебній стіні.

**Ольга Страшенко,
бібліотекар і письменниця, 1994 р.**

Сюди приходиш, як додому –
Книжки та люди,
Теплий чай,
Енергій приязних ручай,
Розмови без кінця цікаві...
Бібліотеко, стільки літ,
Ти не спиняєш мрій політ,
Із нами ділишся набутих.
Тобі бажаю довго бути.
Тоді мудрішим буде й світ.

Тетяна Череп-Пероганич

Це саме та бібліотека, де двері відчинені всім і
для всього.
Це саме та бібліотека, де можна надихнутися, і це –
не тільки про книжки.
Це саме та бібліотека, яка ламає усі стереотипи
про бібліотеки.
Це саме та бібліотека, де відчуваєш себе живим.

Євген Єльпітіфоров

НАШІ ЩИРІ ПРИВІТАННЯ!

80-річчя... Навіть для людини – 80 – це солідний вік, тим більше, у наш мінливий час для культурно-освітнього закладу, для бібліотеки.

Навіть важко уявити, не те що підрахувати, скільки людей за 80 років втамували спрагу пізнання з цього животворного джерела знань і духовності, збагативши і розум, і душу красою Слова, глибиною Мудрості.

А чи можна підрахувати скільки тепла власних сердець своїм читачам віддали одержимі професію працівники бібліотеки? Звісно що ні... Напевне, піднявши статистичні звіти, можна лише з'ясувати скільки книг й інших документів зберігали колись і зберігають зараз фонди, скільки заходів проведено... Знакових заходів... Але заходи – то лише дешифрація з щоденного цікавого, корисного й багатогранного бібліотечного життя.

З дня заснування бібліотека носить ім'я Лесі Українки – не просто паростка потужного роду Косачів-Драгоманових чи непересячної особистості, геніальної поетеси, чия творчість стала окрасою світової літератури, а своєрідного символу незламності духу, віри в свій народ і перемогу в його боротьбі за долю і волю.

Цей символ надихав в буремні

часи Другої світової й повоєнного періоду, будив приспану свідомість українців в епоху казок про соціалістичне «благоденство» комуністичних примар, вів на шляху відродження, становлення й розбудови незалежної України.

І сьогодні, в цей складний для нашої країни час, осяяна Лесеним світлом бібліотека є острівцем людяності й добра, осередком культурно-просвітницького життя столиці, потужним чинником розради і підтримки, натхнення й окрилення кожного, хто до неї завітає. Її працівники є новаторами в роботі, відшукують нові форми й формати роботи з населенням: організують краєзнавчі мандрівки Києвом і Київщиною, залучають до навчання й компетентнісного зростання мовців українською у мовному клубі «Нумо», реалізують низку інклюзивних програм й програму психологічної підтримки, виховують патріотизм, організують донати для ЗСУ.

Започаткований у бібліотеці понад десятиліття тому проект «Українського народного орнаменту Олени Пчілки» набув широкої популярності й не втрачає актуальності й нині. Завдяки новітнім технологіям українці в різних країнах Європи й обох Америк нитками вишиття

поєднуються у заходах «Оберегова вишита сорочка для захисників і захисниць» та «Льоля-марафон» – зі створення перших вишитих сорочечок для народжених українців під час повномасштабної війни...

І все зазначене про бібліотеку імені Лесі Українки, роботу її працівників ще раз і ще раз переконує в істинності слів: «Бібліотекар – не професія. Це – місія». Залюблений в професію колектив, ніби невтомний каменярь, цеглинками власних важливих справ із формування української ідентичності, інтелектуального підґрунтя процесу націотворення щоденно зводить-вимурує українську Україну, продовжуючи започатковане вікопомними Косачами-Драгомановими.

«Слово, моя ти єдина зброе» – писала Леся Українка. То ж хочемо побажати бібліотеці і її працівникам витримки, ментального і фізичного здоров'я, впевнено крокувати з Лесиною зброєю життєвими шляхами.

Дякуємо вам!

Леся Іванченко,
кандидат історичних наук

Олег Бабенко,
Почесний краєзнавець України

На правах реклами

Відкрита підписка на чотирнадцятитомне репринтне видання «Газета Гадяцького земства, 1906 – 1919 рр.».

Вартість перших двох томів складає:

1. Том XII (1917р.):

Паперова версія – 1200 грн.

Електронна версія – 830 грн.

2. Том XIII-XIV (1918-1919рр.):

Паперова версія – 1050 грн.

Електронна версія – 780 грн.

З питань оформлення підписки

на повний комплект видання й передплати за томи XII і XIII-XIV

прохання звертатися до редакції за номером телефону 0505055256.

Редакційна колегія видання

ОПОВІСТКА

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПІДПИСКА на 2025 рік

НА ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ЧИСОПИС ГАЗЕТУ «РІДНИЙ КРАЙ»

Передплатний індекс 78394

Газета виходить один раз на тиждень

- 1 місяць – 60 гривень;
- 2 місяці – 180 гривень;
- 6 місяців – 360 гривень.

З питань передплати звертатися до редакції за адресою:
м. Київ, вул. Софіївська, буд. 23, офіс 2,
телефон +380(50)505-52-56

Відповідає за редакцію,
член Національної спілки
журналістів України –

Олексій Новіков

Дизайн та верстка –

Альбіна Рамазанова

РІДНИЙ КРАЙ

ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС

Виходив з 1906 по 1919 роки, відновлений у 2024 році

Засновник – Товариство з обмеженою відповідальністю «Редакція газети «Рідний край. Газета Гадяцького земства»
Ідентифікатор медіа № R30-01967 від 04 грудня 2023 р.
Передплатний індекс «Рідного краю» 78394

Адреса в Інтернеті: <https://www.facebook.com/groups/grk2024>
Адреса редакції: 01001, Київ, вул. Софіївська, 23, офіс 2
Телефони: (044)279-22-73, (050)505-52-56
e-mail: 45338202@mail.gov.ua
«Рідний край» виходить раз на тиждень, у вівторок
Загальний наклад номера 500 примірників
УДК 908(477.53) (054) P49
ISSN 2786-9237 (print)
Електронна версія газети поширюється на умовах ліцензії CC BY-SA 4.0.

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у ТОВ «Редакція «РК. ГТЗ»
Надруковано у КП «Видавництво «Гадяч»
Гадяцької міської ради
Замовлення №39/454/209
Ч. 48-49 (1912 - 1913) від 29 листопада 2024 р.